TEZAUR LITURGIC

27 IULIE
+SERAFIM,
EPISCOPUL ARGHIROPOLISULUI

PARACLISUL SF.MARE MUCENIC PANTELIMON TĂMĂDUITORUL

ATENA,2020

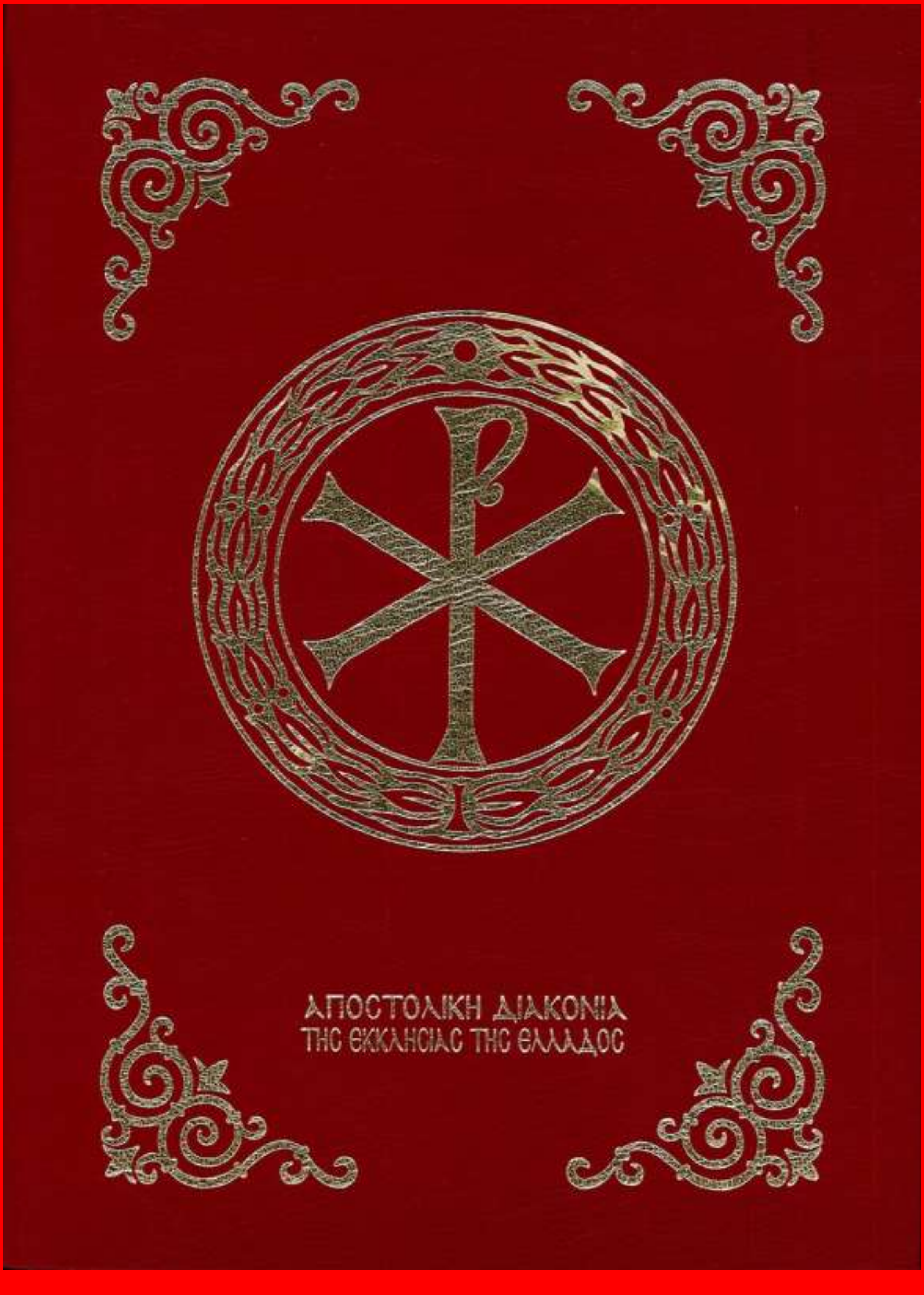
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

27 ΙΟΥΛΙΟΣ

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μὲ τὴν δοξολογικήν ἐκφώνησιν:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: *Ἀμήν.*

Ἤ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τό:

Δι᾽ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ᾽ (142).

Καί εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ᾽ ὑπαμοιβῆς, μετά τῶν οἰκείων στίχων:

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α᾽. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β᾽. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τό ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ᾽. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ γενναιότατον, καὶ Ἀναργύρων ἰατρὸν τὸν σοφώτατον, ἀνευφημοῦμεν ἅπαντες ἐκ βάθους ψυχῆς, πόθῳ ἑορτάζοντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Παντελεήμων ἔνδοξε, καὶ πιστῶς σοι βοῶμεν· τὰς νόσους πάντων ἴασαι ἡμῶν, ταῖς πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, θερμαῖς σου δεήσεσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων: *Παντελεήμονα τὸν θεῖον, σέβω.*

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. Δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πρὸ τοῦ μαρτυρίου τοῦ σοῦ σοφέ, ὥσπερ τὸν θανόντα, ἀνεζώωσας ἐν Χριστῷ, οὕτω νεκρωθέντας, δήγματι ἁμαρτίας, ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πάντας ἀνάστησον.

Ἀφθόνως τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, λαβὼν ἰαμάτων, τὰς ἰάσεις πάσας σοφέ, παρέχεις ἀφθόνους τοῖς ἐν πίστει, Παντελεῆμον προσιοῦσι τῇ εἰκόνι σου.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ τὸν Χριστόν, ὦ Παντελεῆμον, ἐνδυσάμενος ἐν χαρᾷ, γέγονας δοχεῖον, τοῦ Πνεύματος θεόφρον, τοῖς πᾶσιν ἀναργύρων, βραβεύων ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Σταγόνα κατανύξεως τῷ οἰκτρῷ, ὄμβρησόν μοι Κόρη, ἀναστέλουσα βλαβερόν, καύσωνα καρδίας μου Παρθένε, ἐξαίρουσα πάθη τὰ πολεμοῦντά με.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερεώμα.

Τὰς νόσους θεράπευσον, Παντελεῆμον τοῦ δούλου σου, καὶ τὴν ἐμήν, εὐχαῖς σου καρδίαν, τῇ δυνάμει σου εὔφρανον.

Ἔνδοξε σὺ καύχημα, τοῦ προσιόντος σοι, πέφυκας σὺ ἰατρός, ἐμοῦ τηκομένου, ὑπὸ νόσων καὶ θλίψεων.

Λαβὼν ὦ Ἀνάργυρε, παρὰ Χριστοῦ χάριν ἄφθονον, δοῦναι πιστοῖς, ἰάσεις τῶν νόσων, τούτων σύ με διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Ἔχεις ἐν ἀγκάλαις Σου, τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως, τοῦτον· διὸ δυσώπει, Παρθένε, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναί με.

ᾨδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπὶ σὲ κατέφυγον, ὦ Παντελεῆμον θεῖε Ἀνάργυρε, μὴ παρίδῃς με τὸν ἄθλιον, ἀλλ' εὐχαῖς σου θείαις διαφύλαξον.

Ἠρεμίαν μοι δώρησαι, Μάρτυς ἐν τῷ βίῳ καὶ νόσων ἴασιν, ταῖς ἐνθέρμοις σου ἐντεύξεσι, τῷ τῇ σῇ εἰκόνι προσπελάζοντι.

Μάρτυς ἔνδοξε πρόφθασον, καὶ ταῖς ἁμαρτίαις με κυματούμενον, δεινῷ σάλῳ ταῖς πρεσβείαις σου, ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον ὁδήγησον.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον θείαν ὁ ἔνδοξος, πάλαι Ἡσαΐας σε κατονόμασεν, ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύριον, Θεοτόκε Μῆτερ ἀειπάρθενε.

ᾨδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὄμβρησόν μοι νῦν, ὑετὸν τὸν τοῦ ἐλέους σου, καὶ τῆς ἁμαρτίας μου τὰ ὀμβρήματα, Παντελεῆμον, ταῖς εὐχαῖς σου καταξήρανον.

Νῦν αἱ δωρεαί, ὡς πηγαὶ πιστοῖς ἰάσεων, ταῖς λιταῖς σου ἐπιχέοντα, Παντελεῆμον, ἐκ Θεοῦ τοῖς προσιοῦσί σε.

Ἅπαντας ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς τὰ χάσματα, τῆς ἁμαρτίας τὰ βαθύτατα, ταῖς πρὸς Θεόν σου, πρεσβείαις ἔγειρον Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε ψυχῆς, τῆς ἐμῆς τὰ ἀῤῥωστήματα, καὶ τοῦ σώματός μοι ἴασαι, ταῖς μητρικαῖς Σου, πρεσβείαις Κόρη πανάμωμε.

ᾨδὴ στ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὰ νάματά σου σοφέ, ὥσπερ πηγὴ Σιλωὰμ ποτέ, ἐκβλύζουσι τοῖς πιστοῖς, παντοῖα ἰάματα, παύων τὰ νοσήματα, τῶν προσπελαζόντων τῇ σῇ σκέπῃ παναοίδιμε.

Οἱ προσιόντες πιστῶς, Παντελεῆμον μακάριε, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, τὴν ῥῶσιν λαμβάνουσιν, καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν, πάντων τῶν κινδύνων καὶ δεινῶν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Νοός μου τοῦ ἀσθενοῦς, ὡς θησαυρὸς τῶν ἰάσεων, Παντελεῆμον κλεινέ, ἀφθόνως τὴν ἴασιν, δώρησαι τοῦ κάμνοντος, ὀδυνωμένου, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Μαριάμ, ταῖς Σαῖς πρεσβείαις ἀγάθυνον, ῥυπαράν μου ψυχήν, καὶ ῥῦσαι κολάσεως, καὶ πάσης κακώσεως, Σὸν θερμὸν ἱκέτην, τὸν ἐκ πόθου ἀνυμνοῦντά Σε.

Ἀνάργυρε, Παντελεῆμον ταῖς θείαις λιταῖς σου, τὰ τῆς ψυχῆς ἡμῶν πάθη θεράπευσον, καὶ δώρησαι ἴασιν τοῖς νοσοῦσιν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παῤῥησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Θεῖον ἰατρὸν ἐν γῇ πλουτοῦντές σε Ἀνάργυρε, ἐν θερμοτάτῃ πίστει καὶ εὐσεβείᾳ σοῦ δεόμεθα, πάντα νοσοῦντα καὶ καταπονούμενον, ταῖς λιταῖς σου διάσωσον, τὰς ῥίζας τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τῇ τοῦ Σωτῆρος ἰσχύϊ ἐκτέμνων, ἀναστέλλων τὰς χαλεπάς, τῆς ἀθυμίας ἐπικλήσεις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Προκείμενον: *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Στ.: *Πεφυτεύμενοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἐξανθήσουσιν.*

Εὐαγγέλιον.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Ἀναργύρου…*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου…*

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός…*

Δεῦτε οἱ Ὀρθόδοξοι, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, δεῦτε τὸν Ἀνάργυρον, πάντες καταστέψωμεν θείοις ᾄσμασι, πρὸς αὐτὸν λέγοντες· ὦ Παντελεῆμον ἰατρέ, νοσούντων ἄριστε λιμήν τε εὔδιε, τῶν χειμαζομένων τοῖς πταίσμασι, προφθάσας δὸς τὴν ἴασιν, πᾶσι τοῖς θερμῶς σοι προστρέχουσι, καὶ δεινῶν παντοίων,

ἀπάλλαξον ἡμᾶς ταῖς σαῖς εὐχαῖς, καὶ εἰρηναίαν κατάστασιν, τῷ κόσμῳ πρυτάνευσον.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Θείαις Ἀνάργυρε εὐχαῖς σου, πρὸς τὸν Κτίστην διάσωσον σὸν δοῦλον, συνταράσσει με γάρ, βαθὺς ἁμαρτημάτων, χειμάζει καὶ κλυδώνιον, καὶ φλογμὸς τῶν παθημάτων.

Ἔφθασαν ἅπαντες ἐν πίστει, εἰς λιμένα τοῦ θείου Ἀναργύρου, οἱ ἐν νόσοις δειναῖς, ποντούμενοι βοῶντες· εὐχαῖς σου ὢ Ἀνάργυρε, τὴν ὑγείαν ἡμῖν δίδου.

Ἵνα Ἀνάργυρε τιμῶ σε, καὶ δοξάζω τὰ ἔνδοξά σου ἆθλα, ἀσθενείας δεινάς, σὸν δοῦλον τυραννούσας, ἰάτρευον καὶ δώρησαι, κατ’ ἄμφω τὴν ὑγείαν.

Θεοτοκίον.

Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν καὶ Βασιλέα, ὡς τεκοῦσα ἁγνή· Ὃν πάντες ἀνυμνοῦμεν, εὐλογημένος λέγοντες, ὁ καρπὸς τῆς Σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ὅσοι ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ προσιοῦσι, τῷ ναῷ σου Παντελεῆμον Μάρτυς, ψυχῶν καὶ σωμάτων, λαμβάνουσι τὴν ῥῶσιν.

Ναὸς τοῦ θείου, ἐπὶ γῆς Ἀναργύρου, ἰατρεῖον πρόκειται τοῖς πᾶσι, παύων αὐτῶν νόσους, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Σαῖς πρὸς τὸν Κτίστην, Παντελεῆμον πρεσβείαις, τοῖς τυφλοῖς παρέχεις ἰατρείαν, καὶ νοσοῦσι πᾶσι, τὴν ποθητὴν ὑγείαν.

Θεοτοκίον.

Ἱκεσίαις ταῖς πρὸς τὸν Θεόν Σου, Παρθένε τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν με Σὺ σῶσον, καὶ τὸν σάλον παῦσον, ἀσθενειῶν παντοίων.

ᾨδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Εὐχαῖς σου τὰς σειράς μου, τῶν πταισμάτων λῦσον, καὶ τὸ χειρόγραφον Μάρτυς διάῤῥηξον, τῆς ἁμαρτίας τοῦ σοί, πιστῶς προσπελάζοντος.

Βοηθείας χεῖρα, προφθάσας ὄρεξόν μοι, καὶ ἀδοκήτων δεινῶν με ἀπάλλαξον, Παντελεῆμον ταῖς θείαις, ὄντως πρεσβείαις σου.

Ὦ Παντελεῆμον, στῆσόν μου τὸν σάλον, τῶν λογισμῶν καὶ τὴν λύπην κατάπαυσον, τῆς ταλαιπώρου ψυχῆς μου, θεῖε Ἀνάργυρε.

Θεοτοκίον.

Μαρία μὴ μὲ δείξῃς, ἐπίχαρμα δαιμόνων, ἐν τῇ τῆς κρίσεως ὥρᾳ πανάμωμε, ἀλλ’ εὐμενῶς τὸν Σωτῆρά μου ἐξιλέωσαι.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν

Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Τοὺς μετ᾽ εὐλαβείας τὴν ἱεράν, εἰκόνα σου Μάρτυς, προσκυνοῦντες σαῖς ἱεραῖς, πρὸς Θεὸν πρεσβείαις, σῷζε δεινῶν παντοίων, Παντελεῆμον θεῖε, ἰατρὲ μέγιστε.

Δόξῃ Ἀθλοφόρε μαρτυρικῇ, παρεστὼς τῷ θρόνῳ, τοῦ παντάνακτος καὶ Θεοῦ, μέμνησο τῶν πίστει, τὴν μνήμην σου τελούντων, Παντελεῆμον θεῖε, ἰατρὲ ἄμισθε.

Ὡς ἀστὴρ ἀνέτειλας νοητός, ἄθλοις μαρτυρίου, ἀπαστράπτων καὶ τῶν παθῶν, τὴν ἀχλὺν διώκων, Παντελεῆμον Μάρτυς, τῶν ἐπικαλουμένων μετὰ πίστεως.

Τοὺς ἀνευφημοῦντάς σε εὐλαβῶς, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνας, καὶ τοὺς ἄθλους Μάρτυς Χριστοῦ, τήν τε θείαν μνήμην, τελοῦντας ἐτησίως, Παντελεῆμον μάκαρ, σῷζε πρεσβείαις σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοί προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί…

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μή ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν…

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τό λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χριομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Χάριν, σὺ παρέχεις τοῖς πιστοῖς, Ἀναργύρων Μάρτυς παμμάκαρ, Παντελεῆμον σοφέ, καὶ τῇ ἱκεσίᾳ σου διώκεις πνεύματα, καὶ τυφλοῖς τὴν ἀνάβλεψιν, ἔνδοξε βραβεύεις, ὡς θεράπων γνήσιος τοῦ παντεπόπτου Χριστοῦ· ὅθεν, ἰατρὲ Ὀρθοδόξων, πάντας τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, ῥῦσαι ἐκ παντοίας περιστάσεως.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.